

Марлен Дітрих

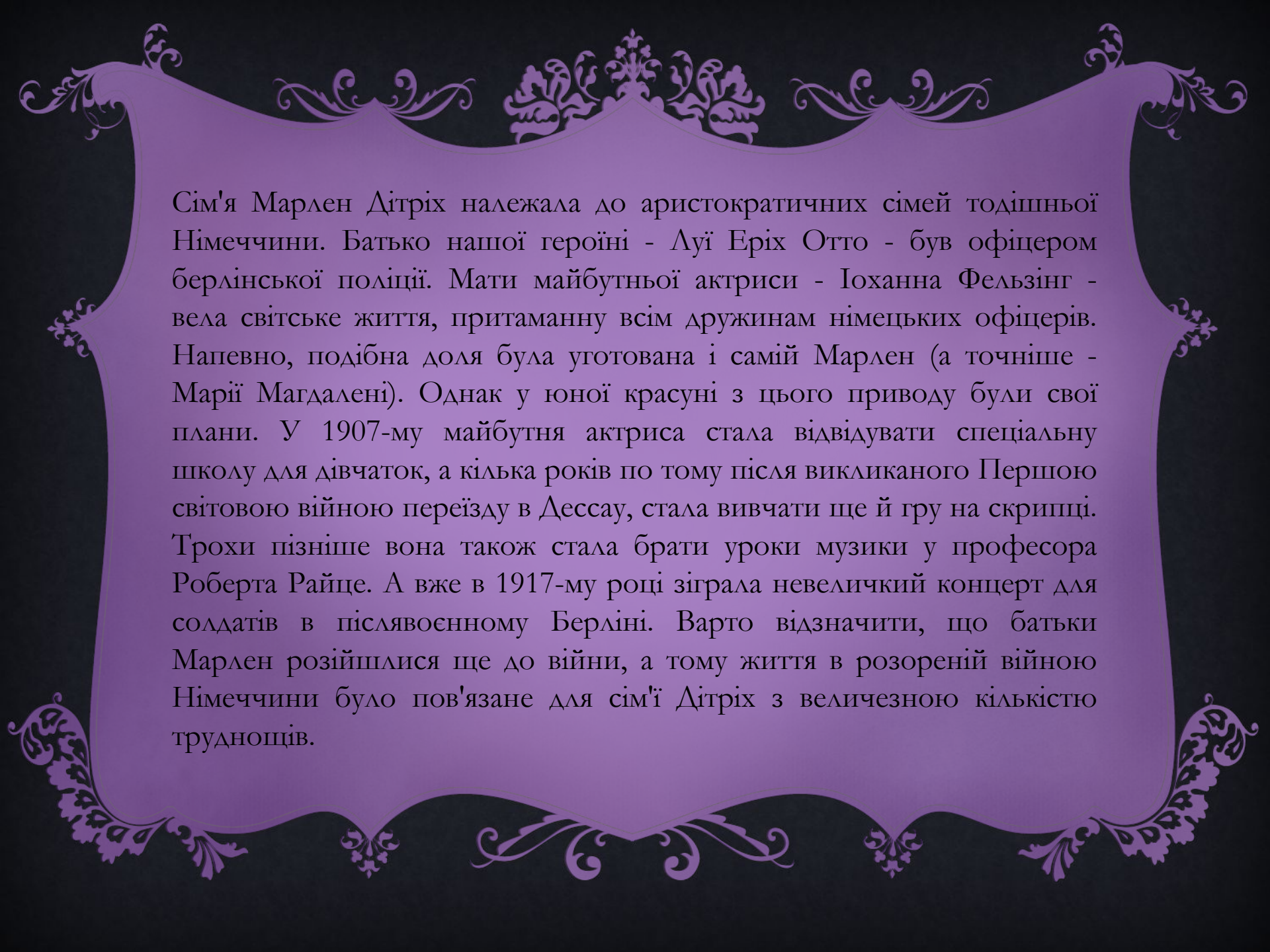
Марлен Дітрих - це не просто співачка і не просто актриса. Не просто легендарний голос і прекрасні ніжки. Це — жінка-легенда. Це шедеври фон Штернберга, фронтові виступи, оголені сукні та чоловічі костюми. Її біографія сповнена численними любовними зв'язками і складається з мільйона міфів, загадок, вигадок і викриттів.

Вона була занадто суперечливою: говорила, що не вірить в Бога і тут же згадувала його "роботу". Вважала себе абсолютно тверезою і неромантичною людиною, ніколи не прив'язувалась до певного місця проживання, а потім задушевно декламувала вірші і плакала, згадуючи Берлін.

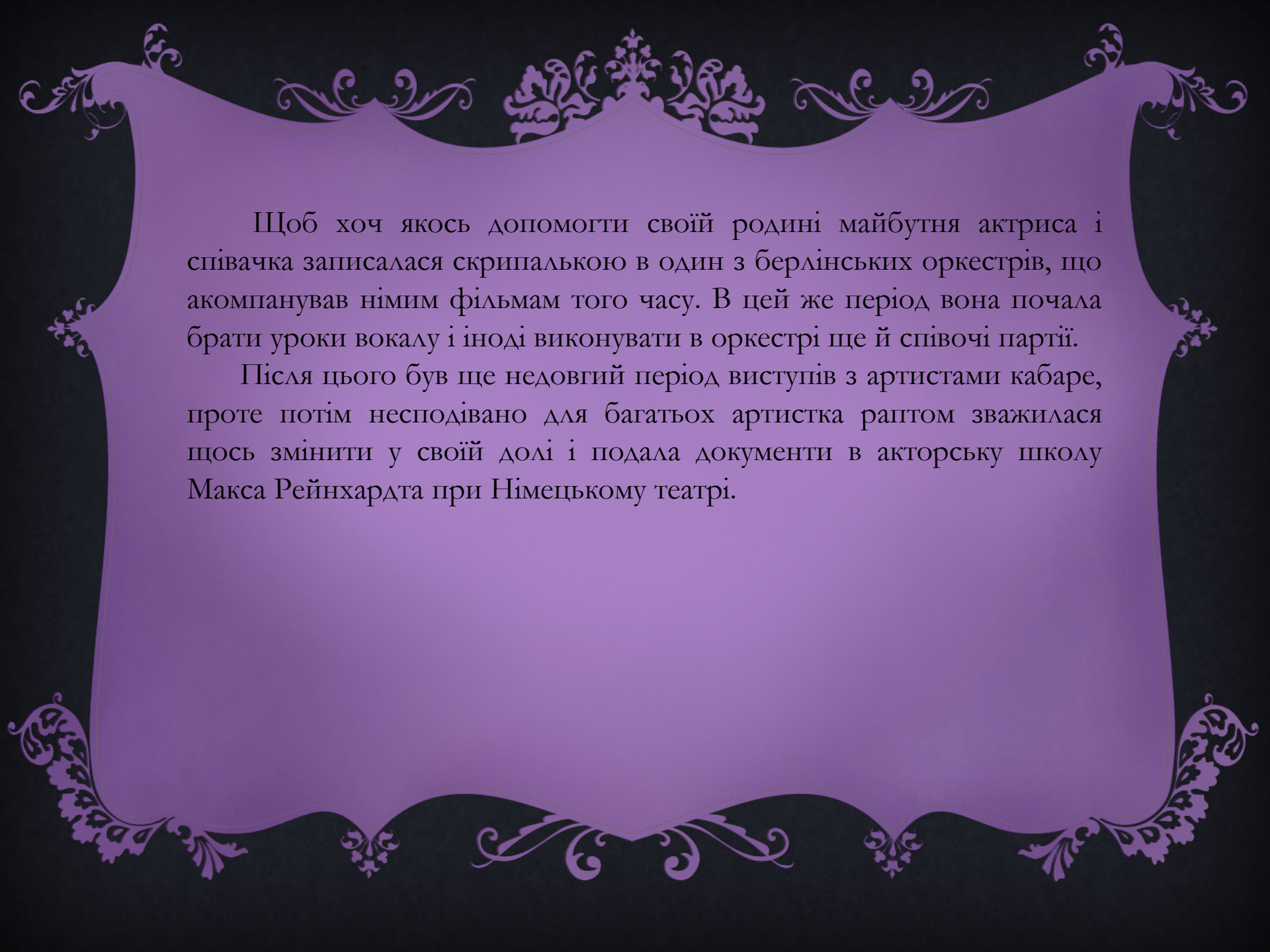
Марлен Дітріх - це унікальна актриса і унікальна жінка, яка представила світу безліч незабутніх кінематографічних образів. Її життя - один з важливих розділів в історії світового кіно; а її доля - прекрасний приклад для наслідування. Яскрава і приваблива, сувора і незмінно загадкова - ця велика актриса стала справжньою іконою стилю для американського і європейського кіно.

РАННІ РОКИ, ДИТИНСТВО І СІМ'Я

Марлен Дітріх Марлен Дітріх народилася в 1901-му році в містечку під назвою Шенеберг, який вже двадцять років по тому був включений в муніципальн кордон Берліна. В даному контексті відразу ж потрібно зробити одне важливе застереження. Біографи відомої актриси досі сперечаються про те, коли ж все-таки народилася велика актриса. Одні називають в якості дати народження 1904 й рік; інші наголошують на тому, що сама актриса вказала 1900-й рік як дату свого народження.

A decorative border with intricate floral and scrollwork patterns in a light beige color, framing the central text area.

Сім'я Марлен Дітріх належала до аристократичних сімей тодішньої Німеччини. Батько нашої героїні - Луї Еріх Отто - був офіцером берлінської поліції. Мати майбутньої актриси - Іоханна Фельзінг - вела світське життя, притаманну всім дружинам німецьких офіцерів. Напевно, подібна доля була уготована і самій Марлен (а точніше - Марії Магдалені). Однак у юної красуні з цього приводу були свої плани. У 1907-му майбутня актриса стала відвідувати спеціальну школу для дівчаток, а кілька років по тому після викликаного Першою світовою війною переїзду в Дессау, стала вивчати ще й гру на скрипці. Трохи пізніше вона також стала брати уроки музики у професора Роберта Райце. А вже в 1917-му році зіграла невеличкий концерт для солдатів в післявоєнному Берліні. Варто відзначити, що батьки Марлен розійшлися ще до війни, а тому життя в розореній війною Німеччини було пов'язане для сім'ї Дітріх з величезною кількістю труднощів.

Щоб хоч якось допомогти своїй родині майбутня актриса і співачка записалася скрипалькою в один з берлінських оркестрів, що акомпанував німим фільмам того часу. В цей же період вона почала брати уроки вокалу і іноді виконувати в оркестрі ще й співочі партії.

Після цього був ще недовгий період виступів з артистами кабаре, проте потім несподівано для багатьох артистка раптом зважилася щось змінити у своїй долі і подала документи в акторську школу Макса Рейнхардта при Німецькому театрі.

Зоряний ШЛЯХ Марлен Дітріх, ФІЛЬМОГРАФІЯ І МУЗИЧНА КАР'ЄРА

В двадцяті роки актриса виконала свої перші ролі в кіно у фільмах «Такі чоловіки» і «Трагедія любові». Незабаром актриса познайомилася зі своїм чоловіком Рудольфом Зіббером і після весілля на деякий час відійшла від справ. Однак з 1925-го року знову почала грати в театрі. Трьома роками пізніше світ побачила також перша музична платівка Марлен, записана з ансамблем ревію «Це витає в повітрі». У цей період актриса активно знімалася в кіно, але масштаб її ролей все-таки залишав бажати кращого. Перша по-справжньому значуща роль в кар'єрі Марлен Дітріх трапилася тільки в 1930-му році, коли на екрани вийшов фільм «Блакитний янгол».

У фільмі «Блакитний янгол» (1930)

Деякий час по тому в пресі поповзли чутки про інтимні стосунки між актрисою і режисером картини - Джозефом фон Штернбергом, який незабаром підтвердилися. Варто відзначити, що, незважаючи на прохолодні відгуки критиків, картина «Блакитний янгол» стала одним з головних кінохітів свого часу.

Як відзначають деякі дослідники, саме з виходом цієї стрічки у режисерів Європи і США стало формуватися розуміння того, що картина повинна догодити не так критикам, скільки пересічному глядачеві. На початку тридцятих років Марлен і Джозеф перебралися в Голлівуд, де створили кілька яскравих стрічок, які стали згодом класикою світового кінематографа. До числа таких можна зарахувати фільми «Марокко», «Шанхайський експрес», «Кривава імператриця», «Диявол - це жінка». У цих фільмах Марлен Дітріх з'явилася в образі фатальної спокусниці, вмить перетворившись на одну з найбажаніших жінок планети.

**Анна Мей Вонг та Марлен Дітріх у
фільмі Шанхайський
експрес (1932)**

У цей період актриса виявилася залучена в низку нових любовних романів, які призвели до розірвання відносин з Джозефом фон Штернбергом (яке, однак, майже ніяк не вплинуло на кар'єру зірки). «Дестро знову в сідлі», «Сім грішників», «Так хоче леді» - ці та багато-багато інших картин принесли актрисі заслужену популярність і славу. У період Другої світової війни актриса на деякий час відійшла від справ і дала ряд концертів для військ союзників. Варто відзначити, що, незважаючи на свою національну приналежність, Марлен завжди активно боролася проти націонал-соціалістичної партії Німеччини, за що згодом отримала безліч нагород в Європі і США.

Уривок з фільму «Марокко» (1930)

Уривок з фільму «Закордонний роман» (1948)

Романтичні подорожі Марлен

У 1922 році Марлен Дітріх брала участь у зйомці фільму «Тріумф любові». Вона зіграла епізодичну роль, але як свідчить її біографія, це не завадило німкені познайомитися з Рудольфом Зибером – асистентом режисера. Незважаючи на його заручини з Джо Майєю Євою, дочкою режисера, фройлян закрутила з ним миленький романчик. Шлюб відбувся в 1923 році 17 травня, а вже через рік вона подарувала чоловікові дочку Марію.

Шлюб Руді і Марлен Дітріх нагадував швидше смішний анекдот, ніж щасливе і спокійне сімейне життя. Після народження дочки сексуально романтичні стосунки припинилися, і Руді повернувся до російської танцівниці Тамарі Матуль або Ніколасвої, з якою провів більшу частину свого життя. В 1931 році вони переїжджають до Парижа, де від постійних абортів вже в 50-ті роки вона потрапляє в психіатричну лікарню, в якій і вмирає. Поряд з нею з часом буде похований і Руді.

Марлен Дітріх ніколи не відрізнялася сталістю по відношенню до чоловічої статі, про що яскраво розповідає її біографія. Вона змінювала чоловіків, немов рукавички:

Джон Уейн; Штернберг; Джеймс Стюарт; Моріс Шевальє;
Джон Гілберт; Ремарк, Дуглас Фербенкс-молодший;
Ернест Хемінгуей; Джозеф Кеннеді.

Цей список можна було б продовжувати довго, адже заводила романи сексапільна Марлен Дітріх з кожним чоловіком, який знімався разом з нею у фільмах.

Її єдине знайомство не мало ніяких наслідків тільки з Ернестом Хемінгуєм. Вони багато років листувалися і переживали платонічну любов.

В Голлівуд Марлен Дітріх прибула з однією умовою — працювати за контрактом виключно зі Штернбергом, але доля розпорядилася інакше. Після кількох провалів його просто звільнили, і актриса виявилася вільна від своїх зобов'язань і почала зніматися в інших режисерів.

В 1937 році вона потрапляє в чорний список, який називався «касовою отрутою», після чого її викинули з Парамаунт. Тому вона не знімалася більше двох років, оскільки не могла терпіти лавини пропозицій на другосортні мелодрами.

У 1939 році після повернення з Німеччини вона знову «живе» в Голлівуді. Тут Марлен Дітріх займається долями французьких емігрантів: запрошує в гості і годує. Після залучення Штатів у війну, актриса продавала облігації військової позики, зібравши запаморочливу суму для потреб армії. У воєнний час вона зустрічає любов всього свого життя – Жана Габена. Коли він вступив в армію Гоббена, Марлен Дітріх вирушила з ним воювати.

Вона виступала перед солдатами, спала разом з ними в одних окопах у складі концертної бригади, а вмивалася розтопленим снігом, виводила вошей і мало не померла від пневмонії. За свою діяльність Марлен Дітріх нагородили французьким орденом Почесного легіону і американською ” Медаллю Свободи.

Після закінчення війни Марлен Дітріх поїхала до Габену, яке проживало в цей час в Парижі. Там вони знялися разом у двох невдалих картинах і, напевно, з-за такого перебігу подій їхні стосунки почали розвалюватися.

Голос Марлен

Її знаменитий голос – трохи жорсткувате контральто, у півтори октави, міняв модуляції з ніжного і обеззброюючого до хриплого звабливого або різкого відразливого. На думку Хемінгуея, володівши одним тільки голосом, вона все-одно розбила б усім серця. Її життя співачки почнеться набагато пізніше, але майже у всіх фільмах, які її прославили ("Блакитний ангел", "Марокко", "Шанхайський експрес") у неї роль кабареїстки, шансоньє, співачки кабака, і їй доводиться виконувати у фільмі ту чи іншу пісню, захоплюючи глядача розкутою манерою співу і несильним, але чарівно-еротичним голосом.

У міру того, як Марлен перетворювалася в артистичному плані, з нею разом змінювався її голос. Уже кінокритик Фріда Граф вказує на голосову відмінність в "Блакитному янголі" і її голлівудських фільмах. Те ж саме відбувається з текстами пісень.

Спочатку розроблені за традицією театру-вар'єте, де на першому плані виступає розкутість, вільні еротичні погляди ("Ich bin von Kopf bis Fuß auf Liebe eingestellt", "Nimm dich in Acht vor blonden Frauen») тексти поступово підлаштовуються під зонги, написані з урахуванням смаків американської публіки, а еротика голосу набуває більш прохолодних ноток.

Як тільки пісня переставала бути солодкуватим наспівом, у Дітріх виникали складності ... через обмеження голосового діапазону і нестачу музичної освіти, вона як би промовляла пісню з важкою мелодією. Але її маленька хитрість не мала при цьому негативного відтінку. Зрештою, Дітріх не була б Дітріх, якби вона одного разу вивчилася правильно співати. Свої недоліки вона несвідомо перетворювала в переваги. Під час того, як інші зірки піднімали над постановкою голосу в звукових студіях, Дітріх шепотіла і говорила, і світ лежав у її ніг " .

Після війни її кар'єра отримала друге дихання і бурхливо розквітла в ореолі численних постановок в блискучих театрах, включаючи виступи на Бродвеї.

З 1945 року вона з'являлася в одному-двох фільмах щороку.

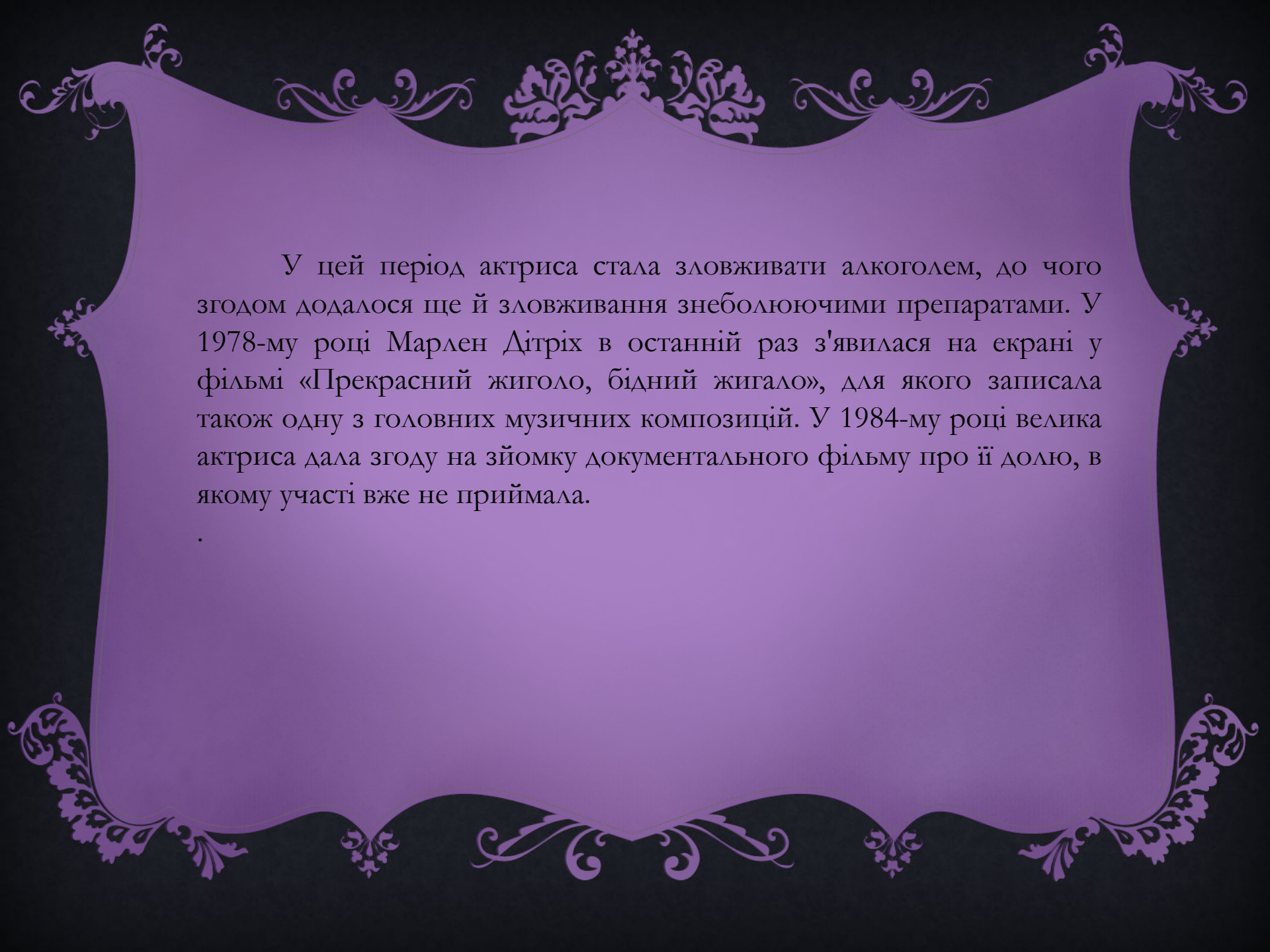
Пізніше вона порівняно рідко грала лише на театральній сцені. Крім цього вона вела радіопередачі і писала статті в гламурні журнали.

У 1953 році в Лас-Вегасі почала нову успішну кар'єру як співачка і конферансьє. На екрані Марлен Дітріх з'являлася все рідше. У 1960 році вона приїхала з гастрольми в ФРН. У 1963 році з величезним успіхом пройшли концерти в Москві та Ленінграді.

У 1979 році стався нещасний випадок - актриса впала на сцені і отримала складний перелом стегна. З кар'єрою було покінчено.

1960

У цей період актриса стала зловживати алкоголем, до чого згодом додалося ще й зловживання знеболюючими препаратами. У 1978-му році Марлен Дітріх в останній раз з'явилася на екрані у фільмі «Прекрасний жиголо, бідний жигало», для якого записала також одну з головних музичних композицій. У 1984-му році велика актриса дала згоду на зйомку документального фільму про її долю, в якому участі вже не приймала.

.

Останні 13 років свого життя (12 з яких актриса була прикута до ліжка) Дітріх провела в своєму маєтку в Парижі, підтримуючи зв'язок із зовнішнім світом тільки за допомогою телефону.

Пішла з життя 6 травня 1992 року в своїй квартирі в Парижі - за офіційною версією в результаті порушення функції серця і нирок. Існує також неофіційна версія, по якій 4 травня біля Марлен стався крововилив у мозок, і щоб уникнути мук, вона прийняла дуже велику дозу снодійного.

24 липня 2008 року на будинку в районі Шенеберг, в якому народилася Марлен Дітріх, була встановлена пам'ятна дошка в її честь.